

Заю Баю.

„Гдѣ си трѣгналъ, Зайо Байо,
Въ тази тъмна нощъ,—
Не знаешъ ли: на съсѣдътъ
Е пазачѣтъ лошъ?”

„Той кожуха съ бѣли кожи
Му е подплатилъ,
А отъ сива като твойта
Шапка е стѣкмилъ.

„День и нощъ не спи и души,
Гдѣ що има гадъ,—
Колко пилци ми изпрати
Той на оня святъ“.

Тѣй поиска да спре Зая
Стариятъ пѣтель,
Кой слѣдъ първата пробуда
Кръшно бѣ запѣлъ;

Кой отъ Мурджа много пѣти
Чудо бѣ патилъ
И пердуха съ викъ до Бога
Едва бѣ спасилъ.

Но нашъ Заю, не ли знаемъ,
Юнакъ е сърцатъ
Затова обиденъ рече:
— „Азъ отъ цѣлий святъ.

„Че страховивъ съмъ азъ го слушахъ,
Какъ съмъ се родилъ,
Но кой до днесъ въ надбягване
Съ менъ се е мѣрилъ?“